

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По3 35/20
16.7.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Мирјане Поповић и Бојане Пауновић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Ане Матић Алимпијевић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду КПОЗ бр.22/2020 од 28.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2021. године, у смислу одредби чланова 447 и 448 ЗКП, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Ане Матић Алимпијевић, и одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, након већања и гласања дана 16.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Ане Матић Алимпијевић, а пресуда Вишег суда у Београду КПОЗ бр.22/2020 од 28.10.2020. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду КПОЗ бр.22/2020 од 28.10.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, па је суд окривљеном применом напред наведених законских прописа и одредби чланова 1, 4, 5, 42, 45, 48, 50, 51 и 54 КЗ претходно утврдио: за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 6 месеци, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 6 месеци и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 1 месеца од дана правоснажности пресуде, с тим што ће се, уколико новчана казна не буде плаћена у одређеном року, иста заменити казном затвора, тако што ће се за сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим да казна

затвора не може бити дужа од 6 месеци, а ако окривљени плати само део новчане казне, остатак казне сразмерно ће се заменити казном затвора, и уколико исплати остатак новчане казне, извршење казне затвора ће се обуставити, па га је суд применом одредби чланова 60 и 63 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 11 месеци, у коју казну се окривљеном урачунава време проведено у притвору почев од 06.05.2020. године, када је лишен слободе, па до 28.10.2020. године, када је пуштен на слободу, и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 1 месеца од дана правоснажности пресуде, с тим што ће се, уколико новчана казна не буде плаћена у одређеном року, иста заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, а ако окривљени плати само део новчане казне, остатак казне сразмерно ће се заменити казном затвора, и уколико исплати остатак новчане казне, извршење казне затвора ће се обуставити.

На основу члана 45 став 3 КЗ, одређено је да ће се јединствена казна затвора извршити тако што ће је окривљени АА издржавати у просторијама у којима станује, у, Општина, у улици ... број, стан број, који не сме напуштати, осим у у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција.

На основу члана 87 и члана 348 став 6 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то: једног мобилног телефона марке "Huawei P smart Z" ИМЕИ1-.... и ИМЕИ2-.... у којем се налази СИМ картица мобилног оператера "МТС", серијског броја ... и два пушчана метка калибра 7,9x57 мм, као предмета намењених и употребљених за извршење кривичног дела.

Истом пресудом, окривљени АА ослобођен је у целини дужности да накнади трошкове кривичног поступка, па је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Виши јавни тужилац у Београду, због одлуке о кривичној санкцији из члана 437 тачка 4 у вези члана 441 став 1 ЗКП, с предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду Вишег суда у Београду КПОЗ 22/2020 од 28.10.2020. године, тако што ће одредити да се изречена јединствена казна затвора у трајању од 11 месеци, у коју казну се окривљеном АА урачунава време проведено у притвору почев од 06.05.2020. године, када је лишен слободе, па до 28.10.2020. године, када је пуштен на слободу, адекватна степену кривице и опасности извршеног кривичног дела, изврши у заводским условима;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Ана Матић Алимпијевић, због битне повреде Законика о кривичном поступку, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због погрешне примене материјалног права и због одлуке о кривичној санкцији и мери безбедности, с предлогом да веће другостепеног суда отвори главни претрес ради правилног утврђивања чињеничног стања, да жалбу усвоји, првостепену пресуду преиначи и донесе пресуду којом ће се окривљени ослободити од оптужбе за ова кривична дела, у смислу члана 423 ЗКП у вези члана 459 став 1 ЗКП,

или да, уколико нађе да нема основа за преиначење, жалбу усвоји, првостепену пресуду укине и нареди да се нови главни претрес пред првостепеним судом одржи пред другим судијом појединцем, а да је за поновљени поступак надлежан Други основни суд у Београду. У изјављеној жалби, бранилац је такође предложила да заједно са окривљеним буде позвана на седницу другостепеног већа.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Ана Матић Алимпијевић, изјавила је одговор на жалбу Вишег јавног тужиоца у Београду, с предлогом да другостепени суд одбије жалбу Вишег јавног тужилаштва од 04.12.2020. године.

Апелациони јавни тужилац у Београду је у поднеску Ктж.бр.1215/20 од 31.12.2020. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји као основану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду КТО ВТК 37/20 од 04.12.2020. године и преиначи пресуду Вишег суда у Београду КПОЗ бр.22/2020 од 28.10.2020. године, у погледу одлуке о кривичној санкцији. Уједно је предложио да се одбије као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ане Матић Алимпијевић.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредби чланова 447 и 448 ЗКП, у присуству окривљеног и његовог браниоца и одсуству уредно обавштеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама, одговором на жалбу и предлогом Апелационог јавног тужиоца у Београду датим у наведеном поднеску, те је, након што је првостепену пресуду, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, након већања и гласања, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да је за оба кривична дела стварно надлежан основни суд, јер кривично дело из тачке 1 пресуде није кривично дело из области високотехнолошког криминала, с обзиром да је окривљени за писање порука на друштвеној мрежи “СС” користио мобилни телефон, а не рачунар, па да није било места примени члана 3 став 3 Закона о организацији и надлежности државних органа за борбу против високотехнолошког криминала, јер је одредбом члана 2 став 1 овог закона регулисано да високотехнолошки криминал представља вршење кривичних дела код којих се као објекат или средство извршења јављају рачунари, рачунарски системи, рачунарске мреже, рачунарски подаци, као и њихови производи.

По мишљењу Апелационог суда у Београду, неосновано се жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија због наведене апсолутно битне повреде одредаба кривичног поступка, тако што се истиче да је исту донео стварно ненадлежан суд, имајући у виду чињеницу да је окривљени кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ извршио постављањем више објава и коментара претеће садржине упућених оштећеном на друштвеној мрежи “СС”, која функционише искључиво путем интернета, који представља систем међусобно повезаних

рачунарских мрежа, при чему је ирелевантно са ког електронског уређаја се интернету приступа. Имајући у виду наведено, по мишљењу Апелационог суда у Београду, Виши суд у Београду је, сходно одредби члана 10 став 1 у вези члана 3 тачка 3 у вези члана 2 Закона о организацији и надлежности државних органа за борбу против високотехнолошког криминала, стварно надлежан за поступање у предметној кривичноправној ствари.

Побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, бранилац окривљеног је у изјављеној жалби такође истакла да је окривљеном ускраћено право на изабраног браниоца, с обзиром да му након лишења слободе није омогућено да контактира изабраног браниоца, већ му је постављен бранилац по службеној дужности, адвокат Милица Јаћимовски, која није присуствовала његовом саслушању дана 08.05.2020. године, већ је тужилац дозволио да се као бранилац по службеној дужности уместо адвоката Милице Јаћимовски јави адвокат Бранислав Богдановић. Осим тога, бранилац је у жалби указала да је окривљеном ускраћено и право на поверљив разговор са браниоцем, имајући у виду да је поверљив разговор са замеником браниоца по службеној дужности трајао свега 10 минута, при чему је обављен у ходнику, где окривљени и адвокат нису имали никакву приватност.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног истиче да су током поступка окривљеном ускраћена права на изабраног браниоца и обављање поверљивог разговора са браниоцем, имајући у виду да је увидом у записник о саслушању окривљеног у Вишем јавном тужилаштву у Београду КТ ВТК бр. 148/20 од 08.05.2020. године утврђено да је окривљени изјавио да прихвата, као свог браниоца, браниоца по службеној дужности, адвоката Бранислава Богдановића, који је приступио по заменичком пуномоћју за постављеног браниоца по службеној дужности, адвоката Милицу Јаћимовски, као и да ни окривљени, ни његов бранилац, нису имали примедбе на слободан избор браниоца од стране окривљеног или повреду права на поверљив разговор са браниоцем.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ, тако што се истиче да је суд одбио доказни предлог одбране да се на главном претресу непосредно испита оштећени – Председник Републике Србије, због чега није на несумњив начин утврђено да ли је претња озбиљно схваћена, као и да ли је код пасивног субјекта изазвала осећај угрожености, несигурности и страха за живот и телесни интегритет, те да није изведен ни доказ читањем Елабората о обезбеђењу на основу ког су, како то у свом исказу наводи сведок СС1, подигнуте мере безбедности на највиши ниво. Имајући у виду да, према ставу одбране, није доказано да је, с обзиром на садржину коментара, окривљени упутио озбиљну претњу, и то да ће он напасти на живот и тело пасивног субјекта, нити да је то код пасивног субјекта изазвало осећај угрожене сигурности, то је у изјављеној жалби бранилац окривљеног истакала да је у односу на наведено кривично дело и погрешно примењено материјално право.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на кривично дело недозвољена производња, држање,

ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, бранилац окривљеног је у изјављеној жалби указала да суд није несумњиво утврдио да ли су два метка калибра 7,9x57 мм, која су нађена у стану окривљеног, била функционално исправна, односно да ли су имала објективне карактеристике муниције, јер је суд доказни предлог одбране да се обави балистичко вештачење на наведену околност одбио, при чему у образложењу пресуде за то није дао никакве разлоге, док се извештај о прегледу муниције УКП од 15.05.2020. године не може сматрати налазом вештака јер заставник Јован Савић није вештак. Осим тога, навела је да суд није правилно ценио одбране окривљеног, као ни исказ његове мајке сведока СС2, која је на главном претресу јасно и логично изјавила да је два спорна метка она са покојним супругом донела у стан приликом рашчишћавања куће покојног оца, односно деде окривљеног. С тим у вези, истакнуто је и да је првостепени суд у односу на наведено кривично дело погрешно применио материјално право, јер је окривљени у конкретном случају био у неотклоњивој правној заблуди, с обзиром да није био дужан и није могао да зна да је његово дело забрањено, односно будући да није био дужан да зна да се кривичним делом сматра и држање нечег што личи на метак, а што је старо преко 70 година.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе браниоца окривљеног оценио као неосноване, налазећи да је првостепени суд на основу свих изведених доказа наведених у образложењу пресуде, које је, у склопу одбране окривљеног, детаљно и савесно ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, затим да је на тако утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон, као и да је за свој чињеничноправни закључак у образложењу пресуде навео јасне, довољне и аргументоване разлоге, који се наводима жалбе браниоца окривљеног не доводе у сумњу.

Наиме, првостепени суд је у односу на кривично дело угрожавања сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ прихватио одбрану окривљеног дату на записнику приликом саслушања пред Вишим јавним тужиоцем у Београду дана 08.05.2020. године и на главном претресу дана 27.07.2020. године, у делу у ком је потврдио да је власник налога на друштвеној мрежи “СС” под именом СС3 и да је написао спорне објаве и коментаре критичног дана, правилно оцењујући да је одбрана окривљеног у наведеном делу у складу са записником о претресању стана и других просторија МУП РС, ДП, УКП, СБПОК, Одељења за борбу против високотехнолошког криминала од 06.05.2020. године, потврдом о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, УКП, СБПОК, ВТК, КУ бр. 209/2020 од 06.05.2020. године и порукама које су изведене као доказ на главном претресу одржаном дана 28.10.2020. године, а које су заведене у истражним списима од стране б/1 закључно са страном 18/1, као и са делом исказа сведока СС2, мајке окривљеног, у коме је изјавила да јој је, када се критичног дана вратила кући, окривљени саопштио да је објавио неке своје поруке, које су потом објављене на “СС4”, као и да јој је објаснио да је те поруке објављивао јер се “преписивао” са ботовима. Наведене писане доказе и део исказа сведока СС2, првостепени суд је такође правилно прихватио, оцењујући да су међусобно сагласни.

Истовремено, правилно првостепени суд у односу на наведене кривично дело није прихватио одбрану окривљеног дату на главном претресу дана 27.07.2020. године,

у делу у ком је истакао да су коментари на друштвеним мрежама које је објавио представљали пароле које је “грубо” испалио, односно да није мислио на физичко елиминисање, већ на нестанак са политичке сцене, нити тезу одбране да се ради о објављивању речи које су увредљивог садржаја, с обзиром да се, и по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, на основу анализе садржине објављених порука на “СС” налогу окривљеног критичног дана, а за које је окривљени изјавио да је знао да могу бити познате неограниченом броју корисника те друштвене мреже, несумњиво закључује да исте представљају претње нападом на живот и тело оштећеног Председника Републике Србије Александра Вучића.

Наиме, правилно је првостепени суд на основу садржине конкретних коментара “Не треба га убити. Треба га мучити” у 14:54 часова, “Радикалско говно треба убити!” у 16:28 часова, “Убити ВУЧИЋА!” у 16:43 часова, “Побити ГОВНА!” у 16:55 часова, “Убити смрада!” у 16:55 часова и “Говно убити!!! у 16:58 часова, који су притом објављени у кратком временском периоду критичног дана, оценио да се ради о озбиљним претњама, с обзиром да су подобне да код оног коме се прети изазову осећај страха и несигурности, имајући у виду да су јасно и недвосмислено уперене на живот (насилно лишење живота убиством), а једна и на тело оштећеног (“Не треба га убити. Треба га мучити” у 14:54 часа).

По мишљењу Апелационог суда у Београду, неосновано се жалбом браниоца окривљеног наводи да, услед чињенице да је првостепени суд одбио доказни предлог одбране да се на главном претресу непосредно испита оштећени Председник Републике Александар Вучић, током поступка није утврђено да ли су спорне објаве проузроковале страх и осећај угрожености код оштећеног, имајући у виду да је закључак у погледу наведених одлучних чињеница правилно првостепени суд несумњиво извео на основу исказа сведока СС1, обезбеђења Председника Републике Србије, из ког произлази да је обезбеђење Председника Републике било упознато са садржином наведених порука званичним дописом упућеним од стране Војнобезбедносне агенције, након којег је обезбеђење предузело мере прописане Елаборатом обезбеђења Председника Република до престанка конкретних претњи, да су у конкретном случају мере биле подигнуте одмах по сазнању за конкретне поруке, а да је руководиоца обезбеђења био у обавези да све поруке оваквог типа саопштава Председнику Републике, које су притом, и по исказу самог окривљеног, јавно објављене и на телевизији са националном фреквенцијом критичног дана, као и на основу извештаја Министарства одбране ВБА СП бр. I/764-57 од 15.06.2020. године, из ког, између осталог, произлази да су безбедносне мере заштите Председника Републике Србије, због наведених и сличних претњи, у претходном периоду биле подигнуте на највиши ниво.

Имајући у виду да је, дакле, по мишљењу Апелационог суда у Београду, током поступка изведеним доказима чињенично стање у односу на кривично дело угрожавања сигурности из члана 138 КЗ у довољној мери разјашњено у погледу свих релевантних околности неопходних за законито и правилно одлучивање у предметној кривичноправној ствари, то је правилно првостепени суд доказне предлоге да се непосредно испита оштећени Председника Републике Србије Александар Вучић и да се изврши увид у Елаборат обезбеђења Војнобезбедносне агенције оценио као сувишне.

Испитујући правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, за које је окривљени тачком 2. диспозитива пресуде оглашен кривим, Апелациони суд у Београду је нашао да је правилно првостепени суд прихватио одбрану окривљеног дату приликом саслушања пред Вишим јавним тужиоцем у Београду дана 08.05.2020. године, у делу у ком је навео да је два метка, која су пронађена приликом претресања стана дана 06.05.2020. године и уз потврду од њега одузета, чувао као успомену на деду и да су стајала на видном месту, поред рачунара.

Истовремено, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног да није знао да је држање наведених метака кривично дело, као ни исказ сведока СС2, мајке окривљеног, у вези наведених метака, оцењујући да је одбрана окривљеног у наведеном делу усмерена на избегавање кривице, а да је мајка окривљеног исказ дала покушавајући да побољша положај свог сина у кривичном поступку.

С тим у вези, неосновано се жалбом браниоца окривљеног истиче да је у односу на наведено кривично дело окривљени поступао у неотклоњивој правној заблуди, с обзиром да побијана пресуда садржи јасне и аргументоване разлоге на основу којих је првостепени суд извео закључак да окривљени није био у неотклоњивој правној заблуди, и то имајући у виду године окривљеног, његово опште образовање, као и чињеницу коју је сам навео у својој одбрани, а то је да је више година као лице запослено у Институту "СС6", који се потом трансформисао у ЈП "СС7", на радном месту, у периоду од 2000. до 2007. године, учествовао у деконтаминацији и чишћењу осиромашеног уранијума на територији Прешевске долине, а неко време и у Републици Црној Гори, док се налазила у државној заједници са Републиком Србијом, на основу чега је правилно закључио првостепени суд да је несумњиво имао више знања од просечног грађанина о забрањености држања муниције без овлашћења надлежног органа.

По мишљењу Апелационог суда у Београду, у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, неосновано се жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија због непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако што се истиче да суд није несумњиво утврдио да ли су два метка која су пронађена у стану била функционално исправна, односно да ли су имала објективне карактеристике муниције, јер је суд одбио доказни предлог одбране да се обави балистичко вештачење на наведену околност, а да извештај о прегледу муниције УКП од 15.05.2020. године не може да се сматра налазом вештака. Ово стога, што је првостепени суд наведене одлучне спорне чињенице утврдио на основу извештаја ДП, УКП, НЦКФ, 03. 2.11.7 бр. 234-7-655/20 од 15.05.2020. године, из ког произлази да је прегледом два метка калибра 7,9x57 мм са пројектилом пуне кошуљице (FMJ) утврђено да се исти састоје од чауре, каписле, барутног пуњења и пројектила, да иницијалне каписле на достављеним мецима нису активирани, да су предметни меци намењени за коришћење оружја са олученим цевима, као и да је функционална исправност предметних метака испитана и утврђена испуцавањем из оружја датог калибра. Правилно је првостепени суд извео закључак о наведеним спорним одлучним чињеницама на основу овог извештаја, с обзиром да, и

по мишљењу Апелационог суда у Београду, исти има доказну снагу, будући да у смислу члана 30 став 3 тачка 2 Закона о полицији, и криминалистичко-форензичко вештачење представља полицијски посао.

Ценећи психички однос окривљеног према извршеним кривичним делима, правилно је првостепени суд закључио да је окривљени кривична дела извршио са директним умишљајем и у урачунљивом стању, односно да је био свестан својих дела и њихове забрањености, као и да је хтео њихово извршење.

Подводећи овако утврђено чињенично стање под одговарајућу материјалноправну норму, по мишљењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд закључио да се у радњама окривљеног стичу сва субјективна и објективна обележја кривичних дела за које га је огласио кривим.

Жалбом Вишег јавног тужиоца у Београду побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је суд правилно закључио да се сврха изрицања кривичне санкције и сврха казне у односу на окривљеног може постићи само изрицањем казне затвора и новчане казне, али да је неправилно одредио да ће се у конкретном случају јединствена казна затвора у трајању од 11 месеци извршити на тај начин што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује. С тим у вези, наводи се да суд није правилно ценио личност учиниоца и његов ранији живот, имајући у виду да је окривљени лечени алкохоличар, односно да су му два пута правноснажним пресудама изрицане мере безбедности обавезног лечења алкохоличара, као и да је три пута правноснажним пресудама оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 1 КЗ на штету бивше супруге, мајке и сестре, а са којом мајком и сестром управо окривљени живи на адреси на којој би требало да издржава предметну казну затвора, из чега произлази да је окривљени склон вршењу кривичних дела са елементима вербалног насиља, те да до сада изречене кривичне санкције нису у довољној мери утицале на окривљеног да убудуће не врши кривична дела. Осим тога, истиче се да приликом одређивања да се јединствена казна затвора издржава у просторијама у којима окривљени живи, суд није правилно ценио држање окривљеног после учињеног кривичног дела, с обзиром да је приликом саслушања пред Вишим јавним тужиоцем у Београду изјавио да је непосредно пре извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ попио 3-4 дл вотке "Балтик", а да је приликом давања одбране на главном претресу навео да критичног дана није конзумирао алкохол, те да је пред тужиоцем другачије навео, јер је мислио да ће му положај тако бити повољнији, из чега произлази да је приликом давања одбране пред тужиоцем калкулисао шта ће да изјави у вези чињенице да ли је критичног тренутка био под утицајем алкохола или не, а све у циљу повољнијег кривичноправног положаја. Даље се указује да је првостепени суд неправилно применио одредбу члана 45 став 5 КЗ, имајући у виду и степен кривице окривљеног, иако га је правилно определио. Имајући у виду наведене околности, у изјављеној жалби је изнето мишљење тужиоца да се не може очекивати да ће се одређеним начином извршења јединствене казне затвора постићи сврха кажњавања у смислу генералне и специјалне превенције.

Побијајући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, бранилац

окривљеног је у изјављеној жалби истакла да су постојали услови за ублажавање казне услед особито олакшавајућих околности, и то пре свега имајући у виду чињеницу да је окривљени отац два малолетна детета која има обавезу да издржава, а да током издржавања казне у кућним условима неће бити у могућности да обезбеђује средства за њихово издржавање. У том смислу, жалбом је указано да у конкретном случају нису постојале законске препреке да се окривљеном изрекне мера упозорења-условна осуда.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена и да је истима дао адекватан значај. Наиме, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио његово коректно држање у току кривичног поступка, да је мотив извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ било незадовољство окривљеног, односно чињеница да је постао незапослен и да му је плата мала, исказану спремност да на друштвеним мрежама не улази у препирке и да избегава да конзумира алкохол, чињеницу да је више година учествовао у деконтаминацији и чишћењу осиромашеног уранијума на територији Прешевске долине и Републике Црне Горе, док се налазила у заједничкој држави, као и да је мотив за извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ било очување успомене на претка, док је од отежавајућих околности ценио његов ранији живот, односно чињеницу да је три пута осуђиван за кривично дело насиље у породици из члана 194 став 1 КЗ у временском периоду од 5 година. Имајући у виду утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног, правилно му је првостепени суд претходно утврдио за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 6 месеци, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 6 месеци и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, након чега га је, применом одредби чланова 60 и 63 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 11 месеци и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, при чему му је у јединствену казну затвора урачунао време проведено у притвору, као у диспозитиву првостепене пресуде. Истовремено, имајући у виду личност окривљеног, степен његове кривице, године живота, личне и породичне прилике, изјашњење мајке СС2 и сестре СС8, са којима живи у истом породичном домаћинству, као и мишљење судског вештака дато на главном претресу дана 28.10.2020. године да више не предлаже изрицање мере безбедности обавезног лечења алкохоличара према окривљеном, те ценећи техничке могућности извршења казне затвора, правилно је првостепени суд, на основу одредбе члана 45 став 3 КЗ, одредио да ће се јединствена казна затвора у трајању од 11 месеци, на коју је окривљени осуђен, извршити на тај начин што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује и које не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Правилно је оценио првостепени суд да ће се јединственом казном затвора у наведеном трајању и начином њеног извршења, као и новчаном казном, имајући у виду тежину извршених кривичних дела, личност окривљеног, степен повреде заштићених друштвених вредности и степен кривице окривљеног, у потпуности остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у

оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 457 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар
Јелена Мијушковић Стошић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић